KUUROJEN LEHTI

Tidskrift för Döva

HEINÄ-ELOKUU
JULI-AUGUSTI

N:o 7-8 - 1960

Käyttäkää onnitteluadresseja

Kukkaset kuihtuvat! Adressi säilyy jatkuvasti rakkaana muistona ystävällänne. Kun haluatte onnitella ystäväänne hänen merkkipäivänään — kun hän täyttää vuosia, solmii avioliiton, pääsee ripille j.n.e. on paras ja kätevin tapa lähettää hänelle onnittelunne kauniilla adressilla.

Näitä adresseja saa ostaa asiamiehiltämme kuurojenyhdistyksissä. Maksu on 300 markkaa kuorineen.

Pohjaväri on aurinkoisen hiekan väri, reunat ja koristeet sekä teksti, joka tässä kuvassa näyttää mustalta, on kultaa. Suuruus 21×27,5 sm, 4 siv.

Adressin myynnistä kertyvät tulot kartuttavat Liittomme Omakotirahastoa.

Adresseja saa tilata Liittomme toimistosta. Asiamiehille 20 % palkkio.

SUOMEN KUUROJEN LIITTO R.Y.

Liisankatu 27 E 10 — HELSINKI — Postisiirtotili n:o 6825

KUUROJEN LEHTI

SUOMEN KUUROJEN LIITTO r.y:n ÄÄNENKANNATTAJA

HEINÄ-ELOKUU | 65. VUOSIKERTA | N:o 7-8 · 1960

Syyskuun numeroon tarkoitetut ilmoitukset kirjoitukset ja kuvat on lähetettävä toimitukselle ennen elokuun 1 päivää

POHJOISMAIDEN KUUROJEN KONGRESSI KÖÖPENHAMINASSA 8-12. 8. 60

Elokuun 8 p:nä alkaa Kööpenhaminassa 9:s Pohjoismaiden kuurojen kongressi Christiansborgin linnassa, joka ennakkotietojen mukaan tulee täyttymään eri maista saapuvista osanottajista.

Poikkeuksena entisistä kongresseista, on tällä kertaa keskustelut kiteytetty määrätyille aloille, joista kuullaan ja nähdään ensin esitelmä ja sen johdosta sitten keskustellaan. Näin säästetään aikaa muuhunkin kuin kokouksissa istumiseen ja loputtomien puheitten katselemiseen. On mielenkiintoista nähdä, kuinka tämä kokeilu onnistuu.

Tanskalaiset ovat järjestäneet myöskin huvi- ja nähtävyyksien katselemisohjelman oikein hyvin. Jokainen voi saada näistä jotakin, mitä on hauska muistella vielä kongressimatkalta palattuakin.

Pohjoismaiset kuurojen kongressit juontavat alkunsa jo vuodesta 1907, jolloin ensimmäinen kongressi pidettiin Tanskassa lukkari Carl Beckerin alotteesta. Hänen mielessään väikkyi ajatus, että pohjoismaiden kuurot ja heidän ystävänsä joka viides vuosi saisivat todeta, millaista edistystä eri maissa on saavutettu kuurojen opetuksen ja yhteiskuntaelämän aloilla. Tämä rohkaisisi jälkeenjääneitä pyrkimään samalle tasolle kuin parhaiten edistynyt maa.

Pohjoismaisia kuurojen kongresseja on pidetty sen jälkeen 1912 Tukholmassa, 1924 Trondhjemissa, 1929 Helsingissä, 1934 Kööpenhaminassa, 1947 Tukholmassa, 1952 Oslossa ja 1955 Helsingissä. Huomaamme, että ensimmäinen maailmansota pidensi kongressien väliajan 12 vuoteen ja viimeinen sota 13 vuoteen.

Kongressimme ovat olleet aina monipuolisia, ne ovat antaneet paljon ajattelemisen aihetta ja uusia suuntaviivoja. Niissä on julkituotu kuurojen tarpeita ja toivomuksia, joihin valtiomahtikin on usein kiinnittänyt huomiota myönteisellä tavalla. Emmehän koskaan ole yhteiskunnalta vaatineet muuta kuin sitä samaa mitä täysiaistiset niin runsain mitoin saavat.

Heikkoutena kongresseissamme on ollut vuoteen 1947 saakka se, ettei ole ollut mitään pysyvää yhteistä elintä, joka olisi huolehtinut kongressien päätösten täytäntöönpanosta. Tukholmassa perustettu Pohjoismaiden Kuurojenliittojen Yhteistyökomitea toi tähän pienen parannuksen. Mutta tälle elimelle, joka on tarkoitettu pysyväksi, pitäisi saada tehokkaamman toiminnan edellyttämät laajemmat valtuudet, joista ensi kongressissa keskusteltanee. Myöskin suhteemme Kuurojen Maailmanliittoon Pohjoismaisena yhteisönä kaipaisi hieman selvennystä.

Joka tapauksessa odotamme suurella jännityksellä elokuun 8:tta päivää, jolloin kongressimme alkaa. Maastamme on ilmoittautunut yhdeksättäkymmentä osanottajaa kongressiin ja sen edellä pidettävälle Pohjoismaiselle kuurojen nuorisoleirille. Toivotamme heille hupaista matkaa ja antoisia päiviä perillä.

Huomattava lahjoitus kuurojen hyväksi

Lyyli Vainola

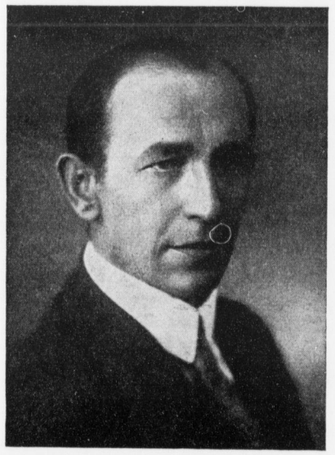

Lauri Vainola

Tekemällään keskinäisellä testamentilla ovat taiteilija **Lauri** Kustaa **Vainola** ja hänen puolisonsa **Lyyli** Margareta **Vainola** lahjoittaneet Hausjärven kirkonkylässä olevan kiinteän ja irtaimen omaisuutensa käytettäväksi kuurojen hyväksi testamentissa lähemmin määrätyllä tavalla.

Taiteilija Lauri Vainola, joka on koko ikänsä osallistunut kuurojen edistymistä tarkoittaviin pyrintöihin, kuoli helmikuun 8 p:nä ja hänen vaimonsa Lyyli seurasi häntä ikuiseen lepoon toukokuun 27 p:nä kuluvaa vuotta. Heidän kaunis kotinsa on ollut kuurojen ystävien mieluinen käyntipaikka, jossa on kaikille aina ollut tarjona runsas kestitys. Lyyli-rouva, joka on kuuleva, oli aina kiinnostunut miehensä harrastuksista kuurojen hyväksi, vaikkakin hän koti-ihmisenä ei käynytkään kuurojen tilaisuuksissa.

Taiteilija Lauri Vainolan hautaus helmikuun 28 p:nä ja rouva Lyyli Vainolan kesäkuun 6 pnä tapahtuivat Hausjärven siunauskappelissa koko pitäjää käsittävän arvokkaan saattojoukon läsnäollessa. Jopa Helsingistä saakka oli molempien ystäviä mukana osoittamassa viimeistä kunnioitustaan. Hautakummut peitti kokonaan seppeleiden ja kukkien runsaus. Kuurot tulevat kiitollisin mielin muistamaan näitä poismenneitä ystäviään.

IX. POHJOISMAIDEN KUUROJEN KONGRESSI

Matkaliput

tilannee jokainen hyvissä ajoin lähimmästä matkatoimistosta, siten että saapuu Kööpenhaminaan maanantaina elokuun 8 p:nä, jolloin on kongressin avajaisjumalanpalvelus Christiansborgin Linnankirkossa klo 10. Parhaiten käynee matka Helsingistä tai Turusta laivalla Tukholmaan (lähtö lauantaina 6. 8. klo 14 Helsingistä, 19.15 Turusta). Saapuminen Tukholmaan sunnuntaiaamuna klo 8. Tukholmasta junalla edelleen klo 20.25 tai 21.10, saapuminen Kööpenhaminaan manantaiaamuna klo 6.44 tai 8.29. — Tukholmassa vastapäätä Suomen laivojen saapumispaikkaa on Suomi-toimisto, josta saa neuvoja, kaupungin karttoja ym. Keskusasema on siksi kaukana, että sinne on parasta ajaa taxilla. Asemalla on lukittavia tavarasäilioitä,, jonne matkatavarat voidaan sijoittaa siksi aikaa kuin liikutaan kaupunkia katselemassa. Matkalippu 2 luokassa maksaa Turusta Kööpenhaminaan 7.745:— + pikajunan paikkamaksu tai makuuvaunulippu. Paluu saman verran.

Henkilöllisyystodistus

Passia ei tarvita, vaan voimassaoleva poliisiviranomaisen antama henkilöllisyystodistus.

Asunto Kööpenhaminassa

Ne, jotka ovat kongressitoimiston kautta tilanneet itselleet majoituksen hotellissa, saavat tiedon majapaikastaan hyvissä ajoin. Ilmoitettua saapumis- ja lähtöaikaa on noudatettava. Tanskassa on tapana, että huone saadaan haltuun klo 12 ja myös se on jätettävä klo 12 lähtöpäivänä. Huoneen hinta ja palvelusrahat on suoritettava hotelliin.

Kongressitoimisto

on avoinna Kuurojen talossa Brohusgade 17 elokuun 6 ja 7 p:nä klo 8—21 ja sen jälkeen kongressipaikalla Christiansborgin linnassa joka päivä klo 8—18. Sieltä saa neuvoja, tietoja ja opastusta.

Nuorisoleiri

Leirin osanottajien on saavuttava Koldingin asemalle (lähellä Fredericiaa) sunnuntaina heinäkuun 31 p:nä. Suomalaisten leirinjohtajana ja tulkkina on pastorin rouva Elise Jaakkola, osoite Kummunkatu 14, Outokumpu. Häneltä voi pyynnöstä saada lähempiä tietoja.

NEITI INA NORJAJOEN MUISTOLLE

Ina Norjajoki

Ina oli varakkaan kodin lapsi. Hänen isänsä työskenteli huomattavassa puutavaraliikkeessä Viipurissa. Siellä syntyivät lapset, poika Uno, joka kuoli aikuiseksi vartuttuaan ja tytär Ina. Monien osatoveriensa tapaan Inakin menetti kuulonsa viisivuotiaana, tulirokon seurauksena.

Meillä on ilo kertoa osa hänen elämänvaiheistaan hänen omilla sanoillaan: "Vanhempien suru oli suuri. Heidän ponnistuksensa olivat turhia, koettaessaan monien lääkärien avulla saada kuulon takaisin tyttärelleen. Huomattuaan yrityksensä turhiksi, toimittivat he tyttärensä Kuopion kuurojen kouluun. Kävin siellä yhden vuoden. Sen jälkeen sain yksityistä kotiopetusta. Asuin vanhempieni kanssa Viipurissa. Heidän kuoltuaan muutin sieltä Poriin sukulaisteni luo. Täällä vasta opin tuntemaan kuuroja ja heidän pyrkimyksiään. Kävin heidän yhdistyksessään, vaan en ymmärtänyt heidän merkkikieltään. Vähitellen, vuosien varrella, opin vaivaloisesti ymmärtämään heitä.

Yhdistyksessä jouduin läheiseen kosketukseen kohtalotovereitteni kanssa. Sain nähdä ja tuntea heidän monet vaikeutensa elämän taistelussa. Huomasin että heillä on hyvin harvalukuinen kuulevain ystäväin joukko, joka ymmärtää heidän merkkikieltään.

Muistan millä innolla ja ilolla he ensimmäisinä vuosina ollessani heidän joukossaan, koettivat opettaa merkkikieltä uudelle kohtalotoverilleen, kääntyen kaikissa asioissaan puoleeni ja etsien seuraani.

Työ heidän keskuudessaan tuli minulle kalliiksi silloin kun erään saarnaajan kautta sain uuden syntymisen ihanan lahjan. Sanoin kuvaamaton ilo täytti sydämeni, kun tunsin että Jeesuksen kallis veri pesi minunkin syntini pois — nyt olen vapaa. Siitä asti on sydämessäni soinut Jumalan ääni: "Tämän tein sinulle, mitä sinä teet minulle?" Koetin heikoin voimineni auttaa tovereitani. Suurin lohdutus työssäni oli se, että monet kuulevat ystävämme rukouksin ja neuvoin auttavat meitä."

Yhdistystoiminnalle tuotti suurta vaikeutta oman huoneuston puute. Tämän puutteen poistamiseksi yhdistys jo v. 1926 teki rohkean päätöksen oman talon ostamiseksi — olihan pankissa pohjarahaa kokonaista 100:—. Talo ostettiin, vieläpä sitä laajennettiinkin ja joulukuussa 1933 vietettiin oman kodin vihkimisjuhla. Kuu-

---

ELÄMÄNUSKON LINTUKOTO

Turun Kuurojenyhdistyksen talon vihkiäisiin kirjoittanut

Oiva Paloheimo

Ihmeellinen kevät on
tullut osaksemme:
Kaipauksen pääskyset
alta räystäittemme
kiitävät ja liitävät
kautta sielujemme

Sen voimme aivan kuulla
kun hiljaisuuteen suljettuun
soi linnut Luojan suulla.
Ja meissä edestakaisin
ui onnellinen soitto,
tuo ennen vieras, loitto,
nyt tuttua on helinää
kun siivet, siivet visertää:

— Oi ystävämme, onnea.
Vaan kuinka on
tää kaikki mahdollista?
Juur' oli talvi lohduton,
ja nyt — näin juhlallista
ja aivan riemullista.
Niin kaunis pesä teillä on,
kuin Lintukoto suunnaton.
Haaveista kauneimmista
sen korret varmaan koottu on.

Niin on, niin on.

Nuo pääskyt, muuttoon
säädetyt,
meit' ymmärtävät kyllä.
Me — hiljaisuuteen häädetyt —
niin monen usvan yllä
myös kauan oomme kaarrelleet
ja rannan turvaa etsineet.
Ikävä kotiin yhteiseen
toi voimaa parveen hätäiseen.

Nyt haaveen hauras kaipaus
on toteen käynyt saavutus.
Tää uneksittu rakennus
on itse taivaan lahjoitus.

Me onnelliset — onhan niin? —
nyt vihdoin kotiin jouduttiin
ja kevään saimme autuaan.
On sielun korvat avoinnaan
kun käymme tänne kuulemaan
säveltä katseet, joka soi,
kun käsi ymmärtävä soi.
Vain kuuron käsi voi
niin värähtää ja lämmittää
ja pyytää, antaa, viihdyttää.
Sen kosketuskin soi,
kun herkin soitin soi.

Me onnelliset — onhan niin? —
nyt vihkiäisiin tulla saimme
Hääjuhlaan puhkes
sunnantaimme
ja suvun rakkaan yhteen
saimme

* * *

Ole kiitetty valtias ylhäinen,
kun joukkoomme johdit ja
kannoit
läpi muukalaisten vierovan
maan
ja omaksi rantamme annoit.
Oi kuuntele valtias hellyyden,
miten kohisee meissä kevät.
Kädet kymmenet värähtelevät
ja silmät sieluna soi:
— On suurta kun voi
ja suurta kun saa
näin ylistää elämää korkenevaa.

den vuoden kuluttua talo oli velaton. Yhdistyksen piirissä tunnettiin suurta kiitollisuutta sen puheenjohtajaa, Ina Norjajokea kohtaan ja aiheellisesti kysyttiinkin mitä näkyväistä olisi Porin kuurojen yhdistyksellä ilman Ina Norjajokea.

Kuurojen liiton sihteerikin aikanaan ihmetteli porilaisten osatoverien edistystä ja kehitystä, kysellen mikä on se pohja joka näin kestää? Tuli sitten aika jolloin hänen täytyi todeta: "Nyt en enää ihmettele. Tiedän että rukouksella rakennettu ei ole hiekalle perustettu. Sillä on allaan vankka kallio."

Tässä olikin Ina-ystävämme viimeisten aikojen julkinen salaisuus ja voimanlähde: ehtymätön rukoustaistelu ja lapsenomainen alistuminen rakkaan taivaallisen Isänsä tahtoon.

Porin hiljaisuuden kansalla ollut jalo esikuva on keskuudestamme poistunut. Älkämme unohtako hänen hartainta toivettaan saada kerran tavata mhdollisimman monta meistä ylhäällä kirkkauden asunnoissa.

Siunattu olkoon hänen muistonsa.

Y. Ahola.

INA NORJAJOKI ON JOUKOSTAMME POISSA

Neljän vuosikymmenen takaa olevassa pienessä muistikirjassa oli hänen itsensä kirjoittamat sanat: "Rukouksemme on, että saamme kokonaan elää Herralle, olla Hänelle kuuliaisia ja kerran kuolla Herrassa ja päästä mukaan elämän ylösnousemukseen."

Jumala oli kuullut sydämen rukouksen ja vastannut siihen. Niin uskomme. Armo kantoi kotiin saakka.

Ei ollut sattuma, että samaan aikaan, kun puhelimen kautta ilmoitettiin ystävämme siirtyneen Jumalan luo, kuului radiosta kanteleella: "Pyhäamun rauha hiljaa huokuilee, häly mainen viihtyy, taisto raukenee. Kuule juhlakellot kaukaa kuminoi jne."

Niin soivat myös taivaan kanteleet, ja mikä ihaninta, ei korvan kuurous niiden sointia estänyt.

Häntä siirrettäessä viimeiseen majaansa sairaalan kappelissa, sanoi mukana ollut ystävä: "Tuli mieleeni lasten virren sanat: Mä taimi olen sun tarhassas ja varten taivasta luotu. Sun armollisehen huomahas, jo syntymästäni suotu."

Lapsen usko, joka oli kantanut maisen matkan vaihteluissa, sai nyt lopullisen täyttymyksensä. Siksi viimeiset tapahtumat olivat niin onnellisen tuntuisia.

Kirkas aurinko valaisi säteillään sen lauantai-iltapäivän, jolloin Ina-ystävämme siunattiin maan poveen. Kevään varhaisvihreä puissa ja pihoilla muistutteli elävästä toivosta, jota talven kylmyys ei voi koskaan tukahduttaa. Satapäinen saattojoukko oli saapunut Porin uuteen siunauskappeliin, jossa Ina-täti kuuroista ensimmäisenä siunattiin. Rovasti Paunu yhdessä rovasti Salosen ja pastori Savisaaren kanssa suoritti viimeisen palveluksen rakkaalle työtoverilleen.

Sieltä alkoi viimeinen matka ystävien kantamana ja saattamana. Kauttaaltaan kukkainen kumpu kertoi monien ystävien rakkaista ja siunaavista ajatuksista.

Haudalta vieraat tulivat Porin Kuurojen Yhdistykselle, jonne oli järjestetty vainajan muistotilaisuus. Olihan se, jos mikä, Ina Norjajoen elämäntyön ja rakkauden kohde. Koti hänelle ja koti hänen sekä kuuroille että kuuleville ystäville.

Muistotilaisuudessa luettiin saapuneet adressit ja ohjelma jatkui myöhäiseen iltaan puheitten ja tarjoilun vuorotellessa.

Kukkasin ja kynttilöin koristettu sali, vainajan muotokuva lippujen keskellä, sekä lämmin ilta-aurinko antoi ihmeellisen kodikkuuden tunnun. Varmaan sen saman, joka hänen toimintansa päivinä on ollut tunnettavissa yhdistyksen kodissa.

Tajusimme, että ei hän ole kuollut, vaan elää. On keskellämme. Siksi juhlamme ei ollut surujuhla, vaan kiitoksen juhla kaikesta siitä, mitä hän oli saanut Herralle eläessään ja vielä enemmän Herralle kuollessaan.

Siunattu Hänen muistonsa.

MATKANI YHDYSVALTOIHIN

(Jatkoa)

Rodeo on joka kesäinen tapahtuma useimmissa läntisissä valtioissa — idän asukkaille se on aivan outoa ja hyvin harvat itäisissä valtioissa asuvat ovat Rodeoita nähneet. Rodeo on nykyajan cowboytten taitoa kysyvä kilpailu. Siinä on monenlaisia eri kilpailuja sekä naisille että miehille. Naiset tavallisesti ratsastavat hevosilla kolmen suuren kolmion kulmiin asetetun tynnyrin ympäri niin että hevosen jättämät jäljet ovat kolmiapilan näköiset, se joka nopeimmin ohjaa hevosensa, on voittaja. He myös ratsastavat hevosella ja ottavat lassolla kiinni pienen vasikan ja se, joka lyhimmässä ajassa saa vasikan kiinni ja kolme jalkaa sidotuksi kiinni niin että vasikka makaa maassa, on voittaja. Miehillä on samanlainen kilpailu, mutta vasikan sijasta käytetään täysikasvuista lehmää. Miehet myös ratsastavat sekä hevosilla että härillä — he nousevat niiden selkään pienessä aitauksessa, sen jälkeen niiden etujalkojen takaa vatsan ympärille pannaan kireä remmi joka saa ne suuttumaan ja potkimaan villisti. Sitten aitauksen portti avataan ja joka hevonen tai härkä syöksyy sieltä ulos selässään mies joka saa vain yhdellä kädellä pitää kiinni kireästä remmistä, toisen käden täytyy olla ojennettuna suoraan ilmaan. Se joka kauemmin pysyy selässä, on voittaja. Areenalla on myös rasvattu pieni sika ja pienet pojat juoksevat sen perään ja yrittävät ottaa kiinni rasvattua ja liukasta sikaa. Siellä oli myös muuta, kaksi ratsastajaa, jotka poimivat maasta ne jotka putosivat ja ovat pysyneet selässä kunnes pilli puhaltaa, he ottavat pois hevosen selästä ratsastamalla niiden viereen. Hevoset pelkäävät härkiä ja sitä varten areenalla on pellejä, jotka vetävät härkien huomion puoleensa ja sillä tavalla miehet pääsevät pakoon.

Texasissa ollessani kuurot ystävät sanoivat että minä olin

Intiaanikongressin osanottajia Anadarkossa. He asuivat teltoissa, jotka purettiin ja vietiin mukana kongressin loputtua.

ensimmäinen kuuro Euroopasta jonka he olivat nähneet. He ajattelevat Eurooppaa yhtenä suurena maana aivankuin Yhdysvallatkin, ja kun sanoin, että olin Suomesta he muistivat että Eurooppa on jakautunut eri maihin, jotka puhuvat eri kieliä. Heistä oli aivan yhtä hauskaa ja erilaista tavata suomalainen kuin meistä on tavata Amerikasta tullut kuuro. He ja myös kuulevat ihmettelivät että minä kuurona ja kielitaidottomana olin selviytynyt matkastani.

Texasista ajoimme Punaisen joen yli Oklahoman valtioon missä kävimme Wichita nimisessä kansallispuistossa jossa on rauhoitettuja puhvelilaumoja ja Texcas lorghorn eli Texasin pitkäsarvista karjaa joka on myös rauhoitettu. Aitauksessa näimme preerian rottia ja haisunäätiä. Haisunäädät haisivat kauhean pahalta, niin että meitä ihan oksetti. Sitten menimme Anadarko nimiseen kaupunkiin missä joka vuosi elokuun ensimmäisellä viikolla preerioitten intiaanit kokoontuvat koko viikoksi kogressiin. Näimme intiaanien tanssivan ympyrässä rumuttajien istuessa keskellä ja vähän ajan kuluttua kuuluttaja kehoitti valkoisia ystäviä liittymään mukaan tanssiin ja tyttäreni ja minä menimme mukaan muutamien muiden valkoisten kanssa. Kongressin osanottajat olivat rakentaneet väliaikaisia telttoja puiden oksista, telttakankaasta y.m. mihin he olivat tuoneet sänkynsä ja keittovälineensä jne. ja siellä he asuivat koko viikon säästäen kalliit hotellimaksut.

Anadarkon lähellä, korkean mäen päällä on intiaanimuseo, missä on eri heimojen rakennustyylit näytteillä, jotka kuvastavat miten intiaanit elivät, kun valkoiset tulivat Amerikkaan (Kolumbus). Nuoret miehet tanssivat erilaisia intiaanitansseja. Heillä oli komeat sulkapäähineet ja rummut löivät tahtia. Yksi Navajo-heimosta oleva nuori mies suoritti vaikean vannetanssin. Hän levitti maahan vanteita ja sitten tanssi niiden ympärillä ja taitavasti nosti ne jaloillaan ja pujottautui niitten läpi kunnes ne olivat kaikki hänen käsissään. Intiaanimuseon vieressä oli myös intiaanikauppa missä oli myytävänä heidän käsitöitään. Kauniita turkoosi- ja hopeakoruja mutta ne ovat hyvin kalliita, savimaljakoita, helmivöitä ym. ym. Museosta tullessamme takaisin kaupunkiin siellä oli kongressin päättäjäisparaati. Intiaanit olivat pukeutuneet perinnöllisiin vaatteisiinsa sulkiin ja helmiin, mutta kaikesta huolimatta he ovat nykyaikaisia intiaaneja ja hevosten sijasta he istuivat autojen päällä, allaan kauniita intiaaninaisten kutomia huopia ja mattoja. Useilla ihmisillä on se harhakäsitys, että kaikki Amerikan intiaanit käyttivät sulkia ja helmiä, mutta ei asia ole niin, ainoastaan preerioitten intiaanit, joiden kongressissa kävimme, niitä käyttivät — muut heimot olivat hyvinkin vaatimattomia ja useimmat puhuvat omalla kielellä.

Texasista lähtiessämme syyskuun 8 pnä aloimme jo tuntea syksyä ilmassa. Maissi ja puuvillasadot olivat jo valmiita korjattavaksi, ja silloin tällöin näimme pumpulin poimijoita työssä. Näimme myös koneiden

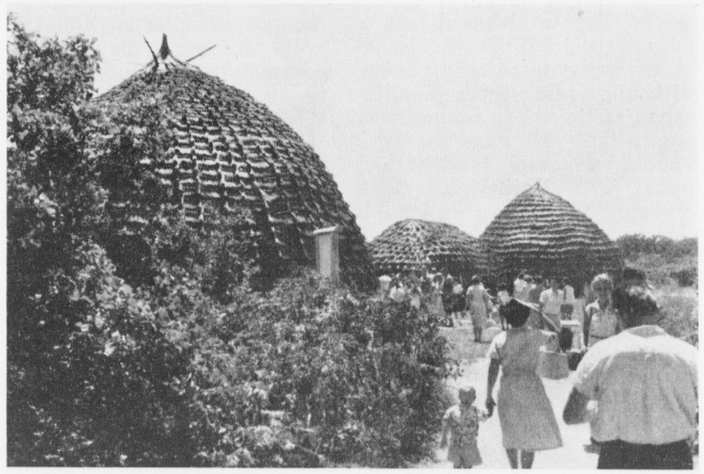

Intiaanikaupunki USA:ssa Anadarkon lähellä, joka on museo.

Kiowa-prinsessa, Anadarko, Oaklahoma.

poimivan pumpulia. Pumpulinpoimija koneet ovat kehitetyt niin tarkoiksi, että ne saavat lajitella pumpulia ja sitten poimivat vain valmiin pumpulin ja jättävät valmistumattoman pellolle myöhemmin poimittavaksi. Ihmisvoimia käytetään enää vähän pumpulia korjattaessa sillä urakkapalkat ovat kalliit ja poimijat tahtovat täyttää korinsa kiireesti ja siten poimivat valmistumattomatkin siemenkodat. Matkallamme Texasista Meksikon rajalle oli maassa erilaisia kaktuksia, hiekkaa, kuivia suolajärviä, ja joet ovat kuivia. El Paso kaupunki sijaitsee Texasin ja Meksikon rajalla ja meksikkolainen vaikutus siellä on hyvin tuntuva. Kävimme pienessä roomalaiskatolisessa kirkossa joka oli perustettu jo 18:lla vuosisadalla sen yhteydessä on myös pieni koulu, jossa opetus tapahtuu espanjankielellä ja nunnat ovat opettajina. El Paso on hyvin kaunis nopeasti kasvava kaupunki joka sijaitsee Rio Grande-joen ja erämaan välissä. El Pason taustalla olevalle vuorelle on joku rakentanut suuren ristin joka näkyy kauas moneen suuntaan. Pistäydyimme sieltä Rio Grande-joen yli Meksikkoon Ciudad Juarezin kaupunkiin, missä tummaihoiset meksikkolaiset yrittivät kaupata meille tavaroitaan.

New Mexico, Land Enchantament, sanoo New Meksikkolainen auton numerokilpi: Suomeksi käännettynä se tarkoittaa: "Uusi Meksikko, viehätyksen maa", ja sitä se todellakin on. New Meksikon valtio, joka aikoinaan kuului Meksikolle, on täynnä näkemistä. Siellä meksikkolainen, intiaani ja amerikkalainen vaikutus ovat sulautuneet viehättäväksi yhtenäisyydeksi. Tuhansittain matkustajia käy siellä joka vuosi jo turistiliikenteestä New Meksikko saakin suurimmat tulonsa. Kävimme kuuluisassa Carlsbadin luolassa. Ajoimme ensin autolla n. 1,5 km korkeuksiin Guadalupen vuorille, mistä luolaan päästään sisälle. Luola itse sijaitsee lähes 300 metrin syvyydessä. Määrätyin ajoin luolassa on retkiä valtion palkkaamien oppaiden johdolla. Luolan koosta saa aavistuksen kun tutkit-

Jatk. siv. 14

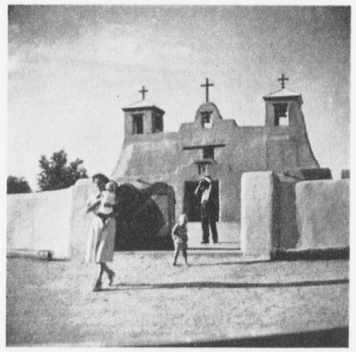

Roomalaiskatolinen kirkko Isletan kylässä New-Mexikossa.

Kongressikaupunkia

KÖÖPENHAMINAN NÄHTÄVYYKSIÄ

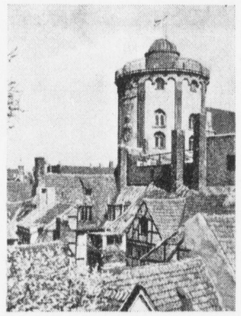

PYÖREÄN TORNIN rakennutti kuningas Christian VI vuonna 1642 ja on se Kööpenhaminan keskustassa.

Kuvassa näkyy muutamia niistä erittäin vanhoista taloista, joiden keskellä Pyöreä Torni sijaitsee. Torni rakennettiin alunperin Trinitatiskirkon torniksi ja sitä käytettiin tähtitornina. Nyt siellä on vain pieni puurakennus, suurine kiikareineen, jota käytetään vain silloin, kun Mars on erikoisen lähellä maata. Ylös tornin huipulle johtaa loputtoman pitkä kierreporras. Venäjän tsaari, Pietari Suuri, ajoi ylös hevosen vetämissä vaunuissa, mutta tavalliset ihmiset saavat kävellä. Tämä on myös ainoa "vuori", jolle Tanskassa voi nousta. Vaivan arvoinen on kuitenkin käynti siellä. Huipulta on upea näköala yli Kööpenhaminan vanhojen punaisten kattojen.

Christian IV oli suuri rakennusmestari. M.m. hän rakensi Rosenborgin linnan kesäpalatsiksi. Se on sijainnut vallin luona, vahinko vain, ettei itse vallista ole enää mitään näkyvissä. Linna on käynnin arvoinen. Siellä säilytetään mm. kruununkalleuksia.

TIDSKRIFT FÖR DÖVA

OFFICIELLT ORGAN FÖR FINLANDS DÖVAS FÖRBUND r.f.

JULI-AUGUSTI | 64 ÅRGÅNGEN | Nr 7-8 - 1960

IX NORDISKA KONGRESSEN FÖR DÖVA I KÖPENHAMN

8-12. 8. 60

Den 8 augusti börjar i Köpenhamn den nionde nordiska kongressen för döva, i Christiansborgs slott, som enligt förhandsuppgifter kommer att fyllas av deltagare från olika länder.

En nyhet är att denna gång diskussionerna berör ett bestämt tema, vilket först behandlas i ett föredrag och sedan diskuteras saken. På detta sätt blir det tid över för annat än kongressen. Det blir intressant att se hur försöket utfaller.

Danskarna har ordnat även det övriga programmet mycket väl. För var och en finns det något som det är trevligt att minnas sedan kongressen är slut.

De nordiska kongresserna fick sin början redan 1907, då den första kongressen hölls i Danmark på initiativ av klockare Carl Becker. Hans tanke var att de nordiska döva och deras vänner vart femte år skulle samlas för att konstatera vilka framsteg som gjorts i de olika länderna i fråga om dövundervisningen och de dövas ställning i samhället. Detta skulle uppmuntra dem som blivit efter att sträva till att uppnå samma nivå som de övriga.

Kongresser har sedan dess hållits i Stockholm 1912, i Trondheim 1924, i Helsingfors 1929, i Köpenhamn 1934, i Stockholm 1947, i Oslo 1952 och i Helsingfors 1955. Vi ser att det första världskriget förorsakade en paus på 12 år och det senaste kriget en paus på 13 år.

Våra kongresser har alltid varit mångsidiga, de har gett mycket att tänka på och nya riktlinjer. Vid dem har man kommit fram med de dövas behov, vid vilka även statsmakten ofta fäst uppmärksamhet på ett positivt sätt. Vi har ju aldrig av samhället fordrat annat än det som de hörande i så rikt mått får.

En brist var ända till 1947 att det saknades ett ständigt gemensamt organ som skulle ha ansvarat för förverkligandet av kongressens beslut. Den i Stockholm grundare Samarbetskommitten för Nordens Dövförbund hjälpte upp saken något. Men detta organ som är avsett av vara ständigt borde få större fullmakter för att dess verksamhet skulle kunna vara mera effektiv. Om detta torde diskuteras vid kongressen i Köpenhamn. Likaså borde vårt förhållande till Dövas Världsförbund som en nordisk enhet klarlaggas mera tydligt.

I varje fall väntar vi med spänning på den 8 augusti då vår kongress börjar. Från vårt land har anmält sig över 80 deltagare till kongressen och ungdomslägret. Vi tillönskar dem en trevlig reda och givande dagar i Köpenhamn.

INBJUDAN

till förbundets kulturdagar för unga i Tammerfors 3—6 december.

Tävlingsgrenarna:

Solouppträdanden:

Deklamation. Obligatorisk dikt Yrjö Jylhäs Salolampi. Dessutom en fritt valbar dikt.

Föredrag. Ett av följande ämnen bör väljas: a) Litteraturens utvecklande betydelse. b) Är idrotten onödig, c) De dövas ställning i samhället förr och nu, d) Nykterhetens betydelse, e) En betydande finländs storman.

Berättelse: Motivet fritt.

Teckning: Bly- eller kolteckning, storlek 21 x 29,7 cm.

Akvarell: Storlek 21 x 29,7 cm.

Fotografering: Två serier: 1. Ungdom, 2. Landskap. Samma tävlare kan deltaga i båda. Fotografiet skall vara 18 x 24 cm och fästas på en vit kartong som är 26 x 32 cm.

Gruppuppträdanden:

Teater: Minna Canths "Inbrottet" andra scenen.

Folkdans. Obligatorisk folkdans "Hyllytystä" 3—4 par. Dessutom en dans efter eget val, parens antal samma som i den obligatoriska.

Åldersgräns är för enskilda 35 år men i grupperna får även äldre delta.

Närmare upplysningar publiceras under höstens lopp.

I hopp om talrik samling.

Finlands Dövs Förbunds Kulturdagskommitte.

EN BETYDANDE DONATION ÅT DE DÖVA

Genom ett inbördes testamente har avlidna konstnären **Lauri** Kustaa **Vainola** och hans hustru **Lyyli** Margareta **Vainola** donerat sin fastighet och sitt lösöre i Hausjärvi kyrkby, att användas för de döva på sätt som i testamentet närmare anges.

Konstnären Lauri Vainola som under hela sitt liv arbetat för de dövas sak avled den 8 februari och hans hustru följde honom i den eviga vilan den 27 maj innevarande år. Deras vackra hem har alltid stått öppet för de döva.

Fru Lyyli som är hörande var alltid intresserad av sin mans strävanden för de döva trots att hon inte deltog i de dövas fester och möten.

Konstnär Lauri Vainolas begravning den 28 februari och fru Lyyli Vainolas den 6 juni ägde rum i Hausjärvi kapell under närvaro av en representativ församlig. Ända från Helsingfors hade deras vänner kommit för att bevista begravningen. Gravkullarna täcktes helt av blommor och kransar. De döva kommer att med tacksamhet minnas sina bortgångna vänner.

KONGRESSEN

Biljetterna

torde var och en beställa i god tid genom någon resebyrå, så att ankomsten till Köpenhamn sker den 8 augusti, då kongressens gudstjänst äger rum i Christiansborgs slottskyrka kl. 10. Bäst torde det vara att resa med båt från Helsingfors eller Åbo till Stockholm. (Start lördagen 6. 8. kl. 14 Helsingfors kl. 19.15 Åbo.)

Ankomst till Stockholm söndag morgon kl. 8. Från Stockholm med tåg antingen kl. 20.45 eller 21.10, ankomst till Köpenhamn kl. 6.44 eller 8.29. I Stockholm finns mittemot den kaj där Finlandsbåtarna lägger till en Finlandbyrå som står till tjänst med råd, kartor över staden osv. Centralstationen ligger så pass långt från hamnen att det är bäst att ta taxi. På stationen finns låsbara fack för bagaget där de kan vara under tiden som man ser på stan. Biljett i 2 klass kostar från Åbo till Köpenhamn 7.745:— plus platsbiljet i snälltåg eller sovvagnsbiljett.

Identitetsbevis

Pass behövs inte utan endast ett av polismyndigheterna utfärdat identitetsbevis som dock måste vara i kraft.

Bostad i Köpenhamn

De som genom kongressexpeditionen reserverat plats på hotell får i god tid meddelande om hotellrummet. Uppgiven ankomst och uppbrottstid måste följas. I Danmark är det sed att man får rummet till förfogande kl. 12 och åter lämnar det kl. 12 den dag man reser. Betalningen för rummet och drickspengarna bör erläggas i hotellet.

Kongressexpeditionen

är öppen i Dövas Hus Brohusgade 17 den 6 och 7 augusti kl 8—21 och därefter på kongressplatsen i Christiansborgs slott varje dag kl. 8—18. Där får man råd och upplysningar.

Ungdomslägret

Deltagarna bör ankomma till Kolding station nära Fredericia den 31 juli. Finländarnas lägerledare och tolk är pastorskan Elise Jaakkola adress: Kummunkatu 14, Outokumpu. Hon ger närmare uppgifter vid förfrågan.

DÖV OCH BLIND RYSKA GÖR INSATS I PSYKOLOGISK FORSKNING

Skildrar "sin egen värld" till handikappades hjälp

Över hela världen känner man till Helen Keller men okänd för de flesta lever i Sovjet en kvinna, som på samma mirakulösa sätt som sin amerikanska medsyster övervunnit det fruktansvärda handikappet att vara både döv, stum och blind. Olga Skorokhodova, som är i 45-årsåldern lever nu ett verksamt liv som psykolog i en högskola i Moskva, där hon bl.a. författar böcker om undervisningen av dövblinda.

Olga var bara fem år gammal, när hon förlorade både syn och hörsel efter en svår sjukdom. Det var strax efter ryska revolutionen och möjligheterna att få medicinsk vård var begränsade. Så småningom förlorade barnet också talförmågan och även balanssinnet rubbades.

Fyrtio år har gått sedan dess. Nu är Olga Skorokhodova en prydlig medelålders dam, som bor i en förstad till Moskva. Man samtalar med henne genom hennes sekreterare Yadviga Kotyrlo, som översätter frågorna till teckenspråk — sedan svarar Olga med lugn och stilla röst.

Sköter hushållet själv

— Jag bor ensam, berättar hon. Endast när jag har särskilt mycket att göra har jag hjälp till hushållsarbetet, annars tycker jag det är roligt att själv städa, laga mat, tvätta mina kläder och laga dem. Jag kan till och med trä på nålen fortare än Yadviga!

För närvarande håller Olga på med tredje delen av sin bok: "Hur jag uppfattar och föreställer mig världen omkring mig". De två första delarna har översatts till flera olika språk och givit många impulser för undervisningen av dövblinda.

"Ser" ny författare

Olga Skorokhodovas rum vittnar om hennes många olika intressen. Det står fullt med böcker på hyllorna, världens klassiker, på bordet ligger staplar av nya tidningar och tidskrifter och överallt står det skulpturer och porslinsfigurer. När hon börjar studera en ny författare vill hon gärna lära känna hans utseende genom att med fingrarna "se" hans skulptur. Hon har bl.a. korresponderat med Maxim Gorkij, som uttryckte sin stora beundran över hennes sätt att övervinna sina svårigheter.

Man får inte isolera sig, säger Olga Skorokhodova. För att leva ett normalt liv måste man ha kontakt med andra människor. Jag lider inte av att jag inte kan se och höra. jag känner att jag ändå är med i det pulserande livet. Jag vill gärna ha vackra kläder, roa mig och ha goda vänner.

Ja, intresset för sitt utseende har inte Olga minst — när hon förstår att det ska bli fotografering skyndar hon sig att kamma sitt mörkbruna hår och pudra näsan.

Jag har inte ofta tid att tänka på mina handikapp, säger hon som sammanfattning. Jag har ett mål att uppnå: att försöka föra vidare de resultat, som min lärare professor Sokolyansky kommit till — det är honom jag kan tacka för att jag inte nu är en helt isolerad varelse.

Ivan Sokolyansky, nu en 70-årig man, har ägnat hela sitt liv åt att förbättra metoderna förundervisning av döva och blinda. Han började undervisa 1910 och grundade 1930 i Charkov ett forskningsinstitut för handikappades undervisning. 1947 fick han ett speciellt laboratorium vid undervisningsakademien.

Tal kräver tålamod

Undervisningen av dövblinda börjar i andra länder vanligen med att försöka lära dem tala. Men jag tror, säger professor Sokolyansky, att man allra främst måste lära dem att känna igen föremål och personer i sin omgivning och klara sig på egen hand. Detta är grunden för hela deras tillvaro.

Först när denna grund är lagd kan man försöka lära dem ett språk. Här utnyttjar man bl.a. Brailles blindskrift, men särskilt systemet att med fingret i handflatan skriva bokstäver och ord enligt det vanliga alfabetet. På två år har en dövblind lärt sig språkets grammatiska system och då först, anser professor Sokolyansky, är det tid att lära dem muntligt tal. Och då erbjuder detta inte några egentliga svårigheter, endast en mängd tålamodskrävande övningar.

Professor Sokolyansky har också vidare utvecklat undervisningen av de dövblinda genom att konstruera flera maskiner, som hjälper dem att läsa och konversera med andra människor. Det är apparater, som mest bygger på fotoelektriska principer. En av maskinerna gör det möjligt för blinda att läsa böcker och tidningar tryckta med vanliga bokstäver. Med en annan kan en döv träna upp sin talhastighet så att den blir lika snabb som hörande individers. Teletactorn är den dövblindes "telefon" och nu utarbetar man "radiotactorn" som ska kunna förmedla budskap trådlöst över längre avstånd.

DANSANDE NUNNA

Syster Irena är den enda nunnan i världen som dansar balett. Hon är 48 år och undervisar döva barn.

En nunna i den katolska skolan för döva barn i den lilla byn St. Michielsgestel i Sydholland är den enda nunnan i världen som undervisar i balett. Hon går med själ inne för detta arbete och undervisar 11 timmar om dagen. Tyvärr är hennes elever såtillvida handikappade att de inte kan höra, men syster Irene har hittat en lösning. Hon använder elektroniska apparater för att barnen skall kunna följa ljudvibrationerna och en särskild apparat har blivit inmonterad i klassrummet där undervisningen försiggår.

Att barnen är döva inverkar också på deras balanssinne och de kan därför alrig bli professionella ballerinor. Men syster Irena är lika ivrig för det. Hon är nämligen övertygad om att träningen hjälper att uppbygga karaktären och ca 400 barn deltar i undervisningen.

Syster Irena har tagit lektioner för en professionell ballerina och lärde sig konsten grundligt innan hon började undervisa år 1944. Tidigare hade hon specialiserat sig på svensk gymnastik.

Det har alltid varit två saker syster Irena varit speciellt intresserad av: döva barn och balett. Så en dag fick hon iden att försöka kombinera dessa två. Men först måste hon utarbeta ett system som gjorde det möjligt för de döva att uppfatta musiken. Syster Irena funderade länge på saken och efter många diskussioner med fackmän på området lyckades hon konstruera en apparat. Det var en orgel som gav iden till apparaten. Med en elektronisk apparat överförs ljudvågorna till de döva barnen. Då lär var i kroppen de skall känna vibrationerna t.ex. låga toner långt nere i magen och högre toner högre upp. Detta system gör det möjligt för syster Irena att lära de döva barnen "första" musik.

Under de första lektionerna lär sig barnen endast uppfattaa vibrationerna. Sedan börjar syster Irena balettundervisningen och efter något år är de döva barnen i stånd att uppföra enkla balettnummer.

Nunnans arbete är helt endastående i sitt slag och bland dem som känner till de dövas liv är hon en berömd, av alla beundrad personlighet.

(Tegn og Tale).

ETT TRAGISKT LIVSÖDE

Ett tragiskt livsöde avslöjades när 48-åriga amerikanska skådespelerskan Margareta Sullavan avled strax innan hon skulle ha premiär i en ny pjäs i New Haven. Enligt coronerns utslag var dödsorsaken en för stor dos sömnmedel och ryktet började genast spekulera... Skådespelerskan hade uppträtt mycket egendomligt på senare

Arbetshemmet för döva kvinnor i Köpenhamn, närhet Rådhuset.

år. Hon drog sig tillbaka från en show på Broadway på grund av "ohälsa". Hon inställde ett TV-uppträdande i sista stund...

Nu vet världen emellertid vad förut endast den närmaste vänkretsen visste. Margareta Sullavan — som på 30-talet var firad filmstjärna — led sedan ett tiotal år av dövhet. Men trots det arbetade hon tappert vidare och lät ingenting märkas utåt. Man fann henne död med sista manuskriptet i handen — hon hade varit i färd med att lära sig motspelarnas roller . . .

MÖTEN

VÄSTRA NYLANDS DÖVA håller sin 30-årsfest den 6—7 augusti i Hangö. Lördagen den 6 augusti är själva festen i Centralskolan vid Halmstadsgatan nära stationen och på söndagen samlas alla deltagare till andaktsstund kl. 10 i församlingshemmet och efter uppvaktningen vid föreningens första ordförandes fru Hildur Ström grav görs en rundresa i staden med buss till olika platser och fabriker. Kaffe och smörgås serveras. Alla de som önskar glädja oss med ett besök i Hangö bedes skriva till fru Alli Sjöstrand Hangö, Täktom. Välkomma.

VÄDJAN TILL LÄSARNA

Kära läsare! Eller kanske ni inte räknar er till denna tidnings läsare. Det finns ju ingentin att läsa iden, menar ni. Den är torr och tråkig. Ni har så rätt. Men handen på hjärtat, har ni visat det allra minsta lilla intresse för den. När man betraktar inströmningen av brev till den finska delen och den svenska delen är skillnaden rätt stor. Till den svenska delen kommer endast mötesnotiser och referat över möten och dessa är t.o.m. urklippta ur någon ortstidning.

Ja, men vad kan vi då göra, frågar ni kanske. Inte kan vi skriva, tycker ni kanske. Det är väl redaktionen och inte läsarna som skall göra tidningen, säger endel. Detta är riktigt. Men litet hjälp från läsarna skulle inte skada Tidningen skall väl inte enbart tillfredsställa redaktionen utan även läsarna.

Det har redan tidigare påpekats i denna tidnings spalter att bidrag är välkomna. Nu upprepar jag det igen. Var inte rädda för att skriva. Språkfel och dylikt rättar vi nog blott iden är god. Och vill ni inte skriva, men har en ide som ni tycker att är bra så skriv och berätta så skall vi se vad vi kan göra åt saken. Skriv och berätta vad ni vill läsa i tidningen, hurudana intervjuer, reportagen eller artiklar ni vill ha. Ni får också gärna komma med kritik. Den tas emot med största tacksamhet, hur besk den är är.

Ni vill ha en tidning som ni anser vara läsbar och vill göra en sådan tidning. Kan vi inte samarbeta. Skicka in förslag, skäll ut tidningen, skriv vadsomhelst, men SKRIV!

Redaktören.

Breven kan adresseras antingen till förbundets expedition eller till: Ulla-Birgitta Laine, Eskovägen 7, Kerava.

KUURIOJEN LEHTI
Tidskrift för Döva

Utgivare: **Finlands Dövas Förbund r.f.**
Huvudredaktör: **Urho Kierimo** Lempäälä, Toutonen.
Red. sekr.: **Rurik Pitkänen,** Helsingfors, Elisabetsg. 27 E 10. Tel. 38 154.
Svenskpr. red.: fru **Ulla-Birgitta Laine,** Eskontie 7, Kerava. Manuskripten bör sändas till redaktören före månads slut.
Expedition: Helsingfors, Elisabetsg. 27 E 10. ☏ 38 154.
Postgiro: 6825.
Prenumerationspris 1960: 1/1 årg. mk 500:—, till utlandet mk 700:—.

OMANVIETETTÄ

KUVARISTIKKO

Julkaisemme taas pitkästä aikaa kuvaristikon, joka on samalla palkintokilpailu. Tehtävä ratkaistaan totuttuun tapaan ja ratkaisu lähetetään asianomaisen nimellä ja osoitteella varustettuna 31. 8. 1960 mennessä lehtemme toimitukseen. Kuoreen merkitään osoitteeksi: Kuurojen Lehden toimitus, Liisankatu 27 E 10, Helsinki. Oikean ratkaisun lähettäneiden kesken arvomme kirjapalkintoja.

Ratkaisija: .....

Osoite: .....

KAHDEKSAN KAUPUNKIA

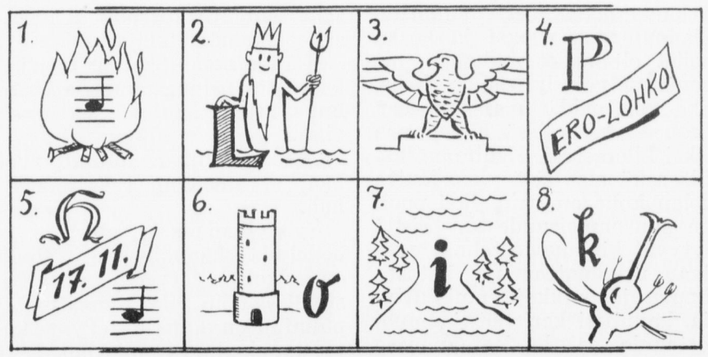

Yllä on kuva-arvoituksina kahdeksan maamme kaupungin nimet. Mitkä ovat nuo kaupungit? Lähettäkää vastaukset elokuun loppuun mennessä lehtemme toimitukseen osoitteella: Kuurojen Lehden toimitus, Liisankatu 27 E 10, Helsinki. Pieniä palkintoja voittajille.

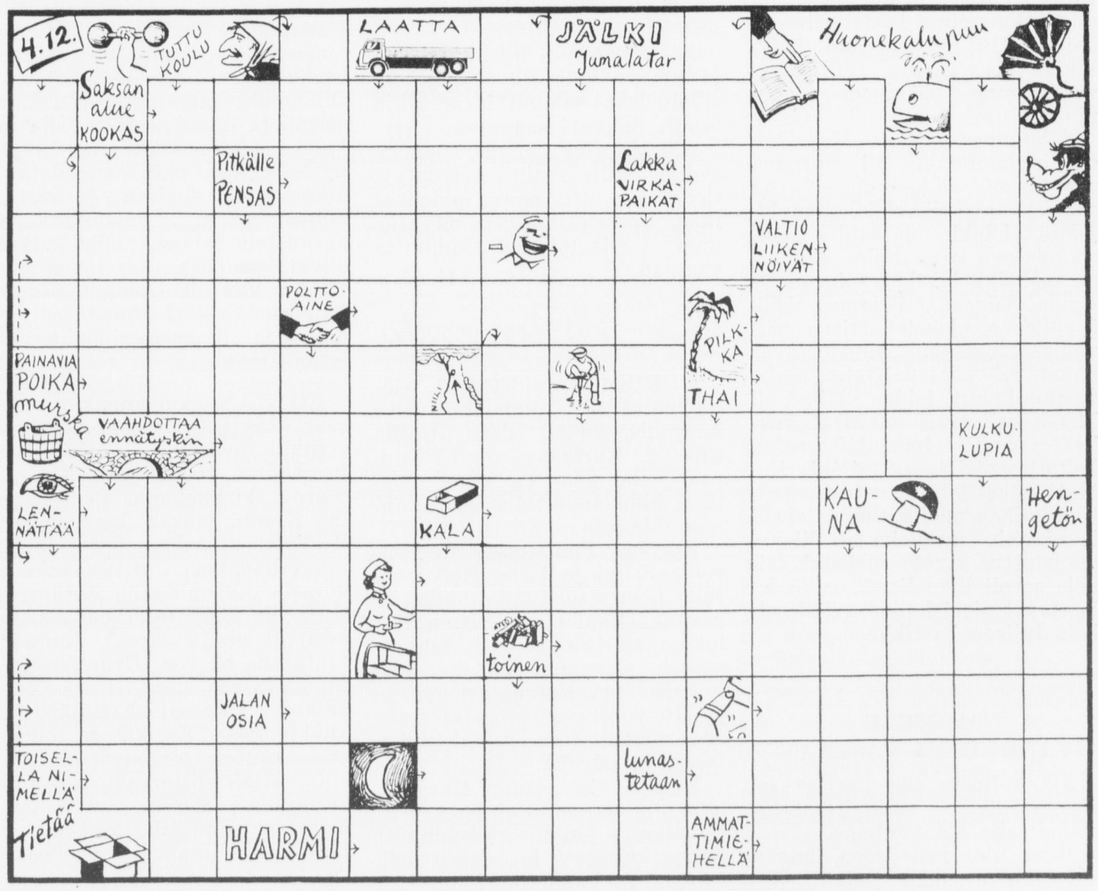

tu ja kartoitettu alue, missä oppaat kuljettavat yleisöä on yli 5 km pitkä, paikoin se on niin korkea, että sinne voisi vaivatta mahtua yli 20-kerroksinen talo, ja se on vain kartoitettu alue, luola jatkuu vielä kauemmaksi eri suuntiin. Ajanpuutteen vuoksi ja koska meillä oli lapset mukana, me menimme vain lyhyelle retkelle, joka vei meidät n.s. "Suureen Huoneeseen" missä kävelimme kaksi kilometriä. Menimme hissillä sekä alas että ylös. Mutta luolan koko on vain yksi puoli sen suurenmoisuudesta. Siellä löytyvät kivimuodostelmat ovat aivan uskomattomia: katosta riippuu jääpuikkoja muistuttavia, kauniisti koristeltuja muodostelmia, ja lattiasta nousee ylös, sienien, puiden, kiertoportaiden y.m. tapaisia muodostelmia. Joskus katosta riippuvat ja lattiasta kohoavat muodostelmat ovat tavanneet ja kasvaneet yhteen ja tuloksena on mitä kaunein koristeellisesti kaiverrettu pylväs. Vesi, kalkkikivi ja monta miljoonaa vuotta ovat pääaineet luolan muodostumisessa.

Albuquerque, New Meksikon suurin kaupunki oli seuraava pysähtymispaikkamme. Se on entinen meksikkolaiskaupunki, missä vieläkin on vanha meksikkolainen kaupunginosa aitoine meksikkolaiskauppoineen ja -ravintoloineen. Söimme siellä tyypillisen meksikkolaisen päivällisen, minkä muodostavat ohuet, rasvassa paistetut maissipannukakut, joiden välissä oli lihaa, keitetyt, survotut ruskeat pavut, tomaattisoseessa keitetty riisi ja salaatti ja tietysti väkevästi maustettu kastike kaiken päällä. Suomalaiselle ainakin se ruoka oli liiaksi maustettu, mutta meksikkolaisille se oli liian lievää, sillä he kaatavat vielä kaiken päälle oikein tulisen kastikkeen.

Jatkuu

TAISTELE VANHUUTTA VASTAAN

Älä veltostu iän karttuessa, älä heittäydy välinpitämättömäksi, siis älä vanhene.

Mene ulos raittiiseen ilmaan kävelemään joka päivä edes tunniksi ja kotonasi pidä ikkunat useasti auki.

Voimistele säännöllisesti kotona tai seuroissa niin et jäykisty ja kangistu.

Ota päivittäin kylmä kylpy tai suihku, avantouimarina saat reumatismin pois kehostasi, ei ennakkoluuloja!

Älä koskaan kerro kenellekään,että sinua vaivaa vanhuus, reumatismi tai joku muu vika.

Älä syö liikaa mitään ruokaa, ei ainakaan rasvaista lihaa.

Syö vihanneksia, marjoja ja hedelmiä säännöllisesti. Sipuli on erikoisen terveellistä, valkosipuli samoin joko tomaatin tai punajuuren kanssa. (Pysy kotosalla sipulin syönnin jälkeen!)

Älä tee liian paljon työtä, jottet rasita itseäsi sairaaksi.

Älä valvo iltaisin liikaa, saat silmäsi heikoiksi ja hermosi pilalle.

Älä juo liikaa kahvia, terveytesi kärsii siitä.

Älä kylmetytä itseäsi saunan ja kylvyn jälkeen, reumatismi silloin iskee sinuun ja muutkin taudit helposti saapuvat.

Älä ole aina pahalla tuulella, sydän siitä vain heikentyy, tiedäthän, että nauru pidentää ikää, iloinen ihminen on **aina** nuori. Siis taistele vanhuutta vastaan.

H. T.

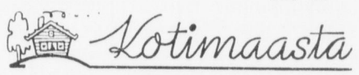

KURIKASSA pidettiin 1. pääsiäispäivänä jumalanpalvelus kuuroille, jonka sisar Uotila tulkitsi. Kurikassa on 15 kuuroa, joille joka kuukausi pidetään jumalanpalvelus seurakunnan toimesta.

Kurikan Panttilassa on kuuroilla Selmi ja Urho Koivusaarella komea uusi talo, jonka he rakennuttivat n. 6 v. sitten. Kaluston oli isäntä myös tehnyt, samoin saunan, veistohuoneen ym. Emäntä Koivusaari käy jo yli 10 vuotta neulomossa työssä, saaden hän kunniakirjan työstään talvella.

Helena ja Aatos Haavisto olivat myös ostaneet Kurikasta maatilan, jonka rakennukset Aatos kunnosti ja laittoi vielä saunan ja kanalan. Nämä hän teki vapaa-aikoinaan, sillä hän käy Kurikan sahalla työssä.

Helmi Hakko

KAINUUN K.y:n vuosikokouksessa 10. 1. 60 valittiin puheenjohtajaksi edelleen Leo Heikkinen ja johtokuntaan Toivo Heikkinen (varap.j.), Eetu Mikkonen (siht.), Hilkka Mikkonen ja Aulis Keränen. Varalle Hilja Heikkinen ja Simo Kemppainen. Rahastonhoitajana on edelleen Leo Heikkinen. Tilintarkastajiksi valittiin Aili Harju ja pankinjoht. Toivo Pyykkönen (kuulevat) sekä Rurik Pitkänen. Pääemännäksi Hilkka Mikkonen.

TAMPEREEN kuurojen Nuortenkerho järjesti huhtik. 3 pnä retken Sammaljoen Kuutille. Stormissa vaihdoimme linja-autoa, eikä sen odottaminen käynyt pitkäksi, kun kaikilla oli kovasti asioita. Tauno Kuutti oli meitä vastassa ja toivotti kaikki tervetulleiksi. Emäntä odotteli meitä kahvin kanssa, joka tuntui kohottavan keskustelun oikein vauhtiin. Oli meillä kaupunkilaisilla katselemista niin suurella tilalla ja kyllä pistimmekin nenämme melkein joka paikkaan. Retkeämme suosi lämmin ja aurinkoinen päivä. Paluumatkalla keskustelu laimeni, sillä kaikki olivat saaneet ajateltavaa ja väsymyskin alkoi painaa. Nuortenkerholaiset toivovat paljon onnea ja siunausta talon hyville haltijoille.

J. J.

KOTKAN kuurojenkin toiveet täyttyvät, josta kiitos etenkin rovasti Urho Valtarille ja hänen rouvalleen, Kotkan seurak. kirkkoherra Pennaselle ja Kymin seurak. kirkkoherra R. Tammekkaalle, jotka ovat toimeenpanneet viittomakielen kurssin diakonissoille Kotkassa. Kurssille osallistui 7 henkeä, ja kestivät ne 10 päivää. Kurssin johtajana oli rov. Urho Valtari ja opettajana sisar Hilkka Eerikäinen, joka sai päättäjäisissä kukkia. Sisar Eerikäinen toivoi, että kuurot pitäisivät huolta siitä, ettei viittomakielen taito kursseilla olleilta unohtuisi. Kahvitarjoilun tilaisuuteen oli järjestänyt diakoniaompeluseura.

Ella Mattila.

LAHDEN kuurojen naiskerhon kokouksessa Lahden yhteiskoulussa oli läsnä mm. opettajatar Sirpa-Liisa Palmu sekä Lahden kuurojen diakonissa Kirsti Raitio. Aluksi partiolainen Mirja Isotupa esitti kevätlaulun nti Tertu Olkkolan viittoessa. Rva Lempi Isotupa toivotti vieraat tervetulleiksi, jonka jälkeen op. Palmu piti esitelmän huonokuuloisten lasten opetuksesta ja kasvatuksesta rainakuvien valaisemana. Past. Mauri Malkavaara esitti elokuvan kuuro-sokeasta Helen Kelleristä.

L. I.

JOENSUUN seudun Kuurojenyhdistyksen retki oli 1. ja 2. helluntaipäivänä Outokumpuun. Me olimme saaneet kutsun Jaakko Kuokkasen ja Liisa Kilposen vihkiäisiin Outokummun uudessa kirkossa. Pastori Jaakkola vihki nuoren parin avioliittoon ja pastorin rouva Elise Jaakkola tulkitsi toimituksen meille viittomalla. Vihkimisen jälkeen Liisa ja Jaakko läksivät pirssiautolla kotiinsa Outokummun Harmaasaloon. Me muut poikkesimme pastori Jaakkolan vieraanvaraiseen kotiin, jonka jälkeen myöskin ajoimme pirssiautolla häätaloon, mikä on n. 13 km Outokummusta.

Kaunis ilma suosi matkaamme. Häätalossa kaikille tarjottiin kahvia ja ateria. Lahjoja oli tullut runsaasti. Olimme talossa yötä ja seuraavana päivänä aamiaisen syötyämme Jaakko ja Liisa saattoivat meidät Viinijärven rantaan. Venematkaa oli 1 1/2 km, metsäpolkua 4 km ja maantietä 5 km Viinijärven hautausmaalle, jossa katsoimme ent. Kuurojenyhdistyksen jäsenen Ida Malisen hautaa. Sieltä menimme Eeva ja Juho Suonisen mökille Viinijärven aseman lähelle. Rouva Suoninen tarjosi meille kahvit. Joensuuhun palasimme linja-autolla. Hauskasta retkestä kiitos Kuokkasen väelle.

M. L.

OULUN Kuurojen Yhdistyksen vuosikokouksessa 17. 1. valittiin puheenjohtajaksi uudelleen yksimielisesti hammasteknikko Sulo Tyyniaho ja johtokuntaan Boris Ström (varapuheenjohtaja), Heikki Korhonen (sihteeri), Onni Knuutinen (rahastonhoitaja ja talon isännöitsijä) sekä Elsa Heikkilä. Varajäseniksi August Nurkkala ja Kusti Mikkonen.

Mainittakoon, että viime vuonna Tuiran kirkkokuoron järjestämän Sana ja sävel-illan tulot 88.095:— luovutettiin yhdistykselle, joka sai talonsa maalattua ulkoa ja sisältä, joskin keittiö ja vinttihuoneet ovat vielä maalaamatta, kun rahat loppuivat.

TURUN K. y:n Nuorten Kerhon vuosikokouksessa 25. 1. valittiin puheenjohtajaksi Taisto Leino, johtokuntaan Erkki Partanen (varapuh.joht.) Sirpa Kostiainen (siht.), Sauli Isomäki (rahastonhoit.) ja Leena Pitkänen (jäsenkirjuri).

JYVÄSKYLÄN Nuorten Kerhon vuosikokouksessa 1. 2. valittiin puheenjohtajaksi Yrjö Vasama ja johtokuntaan Airi Peltola (varapuh. joht.), Pentti Korhonen (siht.), Asser Fransas (rahastonhoit.) ja Veikko Haarala (jäsenkirj.).

HELSINGIN Kuurojen Yhdistyksen vuosikokouksessa 7. 2. valittiin uudelleen puheenjohtajaksi Hj. Sandholm, johtokuntaan T. Rikström (rahastonh. ja kerhomestari), R. Savisaari, A. Ahlbäck (varapuheenj.), T. Putkonen (sihteeri), R. Östman ja S. Ikola (jäsenkirjuri). Varajäseniksi K. Reinikka ja C-E. Martola. Kesäkodin komiteaan tulivat Hj. Sandblom, R. Hammarlund, S. Ikola, E. Färdig ja V. Peltonen, emännäksi H. Hammarlund. Jäsenmaksu korotettiin 1.000 mk:aan

TAMPEREEN Naiskerhon vuosikokouksessa 17. 1. valittiin puheenjohtajaksi Sylvi Koskela. Johtokuntaan tulivat: Martta Kattainen varapuheenjohtajana, Kirsti Turunen sihteerinä, Sirkka Vuorenmaa rahastonhoitajana, Ulla Sandholm jäsenkirjurina ja uutena jäsenenä Aino Ala-Kilponen salkuttomana. Varalle Saara Kasper ja Elvira Hofman. Tilintarkastajiksi Ethel Mäkelä ja Hilkka Laurikainen, varalle Sofia Helminen ja Tekla Heikkilä.

LAHDEN Kuurojen Yhdistyksen naiskerhon vuosikokouksessa 10. 1. valittiin puheenjohtajaksi Lempi Isotupa ja johtokuntaan Helmi Ojala (varapuheenj.), Sirkka Lillunen (sihteeri), Terttu Olkkola (rahastonh.) Aino Koskinen (jäsenkirj.) Varalle Nina Paajanen ja Tuovi Olkkonen. Tilintarkastajiksi Katri Järvinen ja Teuvo Lillunen, varalle Sylvi Kaplas ja Kosti Remmi. Kerhon osoite on: Rva Lempi Isotupa, Myllytie 3, Lahti.

RIIHIMÄEN Kuurojen yhdistys r.y:n vuosikokous pidettiin tammikuun 31 pnä. Yhdistyksen puheenjohtajaksi valittiin edelleen herra Arvo Leimu, sekä johtokuntaan herra Martti Salli (varapuheenj. ja rahastonhoit.), neiti Anneli Laine (sihteeri), sekä muiksi jäseniksi diakonissa Aili Lehtolainen ja rouva Irja Laitikas. Varalle herrat Sulo Laitikas ja Armas Kyyrö kaikki edelleen.

HELSINGIN Kuurojen Yhdistyksen Nuortenkerhon vuosikokous pidettiin tammikuun 31 pnä.

Kerhon uudeksi puheenjohtajaksi vuodelle 1960 valittiin huutoäänestyksellä nti Terttu Laukkanen ja lippuäänestyksellä johtokuntaan muiksi jäseniksi neidit Sirkku Raivio, Maritta Hammarlund ja Liisa Salokorpi sekä hra Kauko Laukkanen.

Lopussa hyväksyttiin kerhon uudet säännöt.

HELSINGIN Kuurojen Naiskerhon vuosikokous pidettiin tammikuun 13 pnä. Puheenjohtajaksi valittiin uudelleen rva Hilja Ahlbäck, johtokuntaan varapuh.joht. Lyyli Färdig, siht. Taimi Putkonen, rahastonhoitajaksi Helmi Tolvanen ja jäsenkirjuriksi Hilkka Hammarlund, varalle Eevi Östman ja Eeva-Liisa Markola.

PORIN Kuurojen Yhdistyksen vuosikokouksessa 7. 2. valittiin puheenjohtajaksi edelleen Martti Lankonen, sihteeriksi Rauha Eliasson, varapuheenjohtajaksi Irja Pouta, muiksi johtokunnan jäseniksi Yrjö Ahola ja Uuno Lankonen, varalle Eila Niinisalo, Seppo

Kallio ja Liisa Leppänen. Tilintarkastajiksi valittiin edelleen pankinjoht. Simo Viljanen ja merkonomi Aune Hyyti.

Edustajiksi liiton vuosikokoukseen valittiin Martti Lankonen ja Seppo Kallio, varalle Toini Heiniluoma.

SEINÄJOEN Kuurojenyhdistyksen vuosikokouksessa 7. 2. valittiin puheenjohtajaksi edelleen Antti Härmä, johtokuntaan Evert Viitala (varap.joht.) Veli Homi (siht.), Esko Homi (rahastoh.), Matti Turja. Varalle Eila Homi ja Paavo Saarikoski.

ALAVUDEN Kuurojen yhd. vuosikokous pidettiin Viitalan talossa Killinkoskella toukokuun 8 pnä. Vuoden 1960 puheenjohtajaksi valittiin yksimielisesti edelleen Ensio Viitala, varapuheenjohtajaksi valittiin Tapani Viitala, sihteeriksi Tapani Viitala. Rahastonhoitajaksi valittiin edelleen Nyyrikki Olkkonen, myös hänet valittiin jäsenkantajaksi. Tilintarkastajiksi Evert Viitala ja Matti Rantanen. Vuoden 1960 johtokuntaan valittiin Aapo Pönkälä, Tapani Viitala, Nyyrikki ja Tellervo Olkkonen. Sihteerin osoite: **Killinkoski**, Harju.

Rahastonhoitajan osoite: Sapsalampi, **Alavus.**

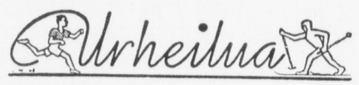

Tamperelaiset tekevät urheiluretken Vammalaan

Elokuun 20 pnä lauantaina, on Tampereen Kuurot Urheilijat-seuran jäsentenväliset yleisurheilukilpailut Vammalan urheilukentällä alkaen klo 16. Lajeina ovat 5-ottelu miehille, 2-ottelu naisille.

Samana iltana on kilpailujen päätyttyä iltama Vammalan "Heffata"-talossa. Ohjelmana on paljon muutakin kuin puheita m.m. intiaanitanssiesitys y.m. — Tervetuloa läheltä ja kaukaa. Vammalassa siis tavataan lauantaina 20. 8. urheilun, pirteän ohjelman ja TKU:n merkeissä.

HELSINGIN U-s. Hero järjestää juhlat Balderin juhlasalissa, Aleksanterinkatu 12 lauantaina 9. 7. kello 19 ja sunnuntaina 10. 7. kello 18. SKUL:n yleisurheilumestaruuskilpailujen yhteydessä. Tervetuloa.

TANSKALAISET saapuvat Turkuun. Turussa järjestetään kansainväliset Valppaan 50-vuotisjuhlakilpailut heinäkuun 17 pnä klo 14.00 Urheilupuistossa. Sinne on kutsuttu ruotsalaiset ja tanskalaiset urheilijat. Valpas järjestää kesäjuhlan heinäkuun 16 pnä lauantaina klo 19.00 TKY:n kerhotalossa. Ohjelma arvokas ja vaihteleva. (Huomio. Kilpailukutsu Urheluairueessa. Ilmoittautuminen lähetetään heinäkuun 10 pv:ään mennessä). Tulkaa joukolla Turkuun tervehtimään ulkomaalaisia urheilijoita ja näkemään jaloa kamppailua maailman kuuluisssa Urheilupuistossa.

SUOMEN Kuurojen urheiluliiton maastojuoksukilpailut pidettiin Kotkassa Jylppylän maastossa 26 pnä toukokuuta 1960 (helatorstaina) kello 10. Metsolan urheilukentällä olleet n. 60 katselijaa saivat seurata myös samanaikaisesti pidettyjä naisten kansallisia maastojuoksukilpailuja. Ikämiesten, nuorten ja naisten sarjoissa oli kuitenkin osanotto laimeata. Kovissa kilpailuissa saatiin seuraavat tulokset:

Yleinen sarja 5,800 m: 1) Kalevi Kuningas, Turun Valpas 20,40, 2) Olli Lehti, Helsingin Hero 23,57,2, 3) Jaakko Laine Helsingin Hero 25,09,6, 4) Hannu Suuronen, MKU (Mikkeli) 25,23,4.

Ikämiesten sarja 5,800 m: 1) Tuure Vallenius, Turun Valpas 21,38, 2) Toivo Kaukiainen, Kyminlaakson K.u.s. Tähti 31,25.

Nuorten sarja 5,800 m: 1) Pauli Savolainen, Jyväskylän Jalo 20,42, 2) Veikko Lampinen, Turun Valpas 26,36,4.

Naisten sarja 2,000 m: 1) Kirsti Lehtilä, Helsingin Hero 9,49,8, 2) Anni Eloranta, Kyminlaakson Tähti 13,27,4.

Parhaan joukkuetuloksen saavutti Turun Valppaan 3-miehinen joukkue: Kalevi Kuningas, Tuure Vallenius, Veikko Lampinen yhteistuloksella 1 t. 8 min. 54,4 sek.

Samana aikana klo 15.00 pidettiin Kotkan Työväentalolla kilpailujen lopettajaistilaisuus. Järjestäneen seuran Kyminlaakson Tähden varapuheenjohtajan Otto Heiskasen tervehdyspuhetta edelsi myllykoskelaisen nti Eva Leinon lausuntaesitys. Tämän jälkeen seurattiin nti Maritta Hammarlundin viittomakielellä vaikuttavasti esittämää laulua. Sitten muisteli herra Emil Mattila kokemuksiaan kuurojen kansainvälisistä kilpailuista. Aamulla pidetyn kilpailun palkintojenjaon suoritti KUL:n puheenjohtaja Urho Lehtimäki, joka puheessaan myös korosti urheilun tärkeää merkitystä aistivammaisten keskinäisessä kanssakäymisessä. Sitten toisen palkintojen jaon suoritti Tähden varap.johtaja Otto Heiskanen.

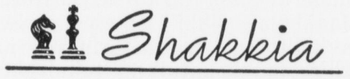

HELSINGIN Kuurojen Shakkikerhon kevät-turnaukset päättyivät toukokuun 22 päivänä. Parhaat tulokset:

I lk. E. Putkonen 4 1/2 p., K. Hämäläinen 4 1/2 p., E. A. Saarinen 2 1/2 p., R. Östman 2 1/2 p., Hj. Sandblom 1 p ja S. Månsson 0 p.

II lk. V. Tolsa 1 p., E. Tolsa 1 p ja E. Färdig 1 p.

III lk. J. Palin 5 p., J. Lehtimäki 5 p., L. Laine 4 p., L. Kannisto 4 p., U. Mustamäki 2 p., R. Vendelin 1 p ja A. Mäkelä 0 p.

Salamaturnaus. I lk. E. Putkonen 33 1/2 p., K. Hämäläinen 26 p., R. Östman 25 p. ja Lius 13 p.

II lk. E. Tolsa 20 p., V. Tolsa 17 p. ja E. Färdig 3 1/2 p.

III lk. J. Palin 9 p., L. Kannisto 6 p., L. Laine 4 1/2 p., U. Mustamäki 1 p. ja R. Vendelin 1/2 p.

Kelloturnaus. I lk. E. Putkonen 34 p., K. Hämäläinen 27 p. ja R. Östman 26 p.

II lk. E. Tolsa 22 1/2 p. ja V. Tolsa 16 1/2 p.

III lk. J. Palin 12 p., L. Kannisto 6 p., R. Vendelin 5 p. ja U. Mustamäki ja L. Laine 0 p.

HELSINKI — TUKHOLMA shakkipokaaliottelu shakissa järjestettiin Helsingissä kesäk. 4—5 pnä. Helsinki A voitti yhvoimaisesti 6 pist. ja Tukholma A 1 pist. Helsinki B voitti 4 1/2 pist. ja Tukholma B 2 1/2 pist. sekä A-kiertopalkinnon Helsingin Kuurojen Shakkikerhon ja Tukholman Kuurojen Shakkikerhon omalla kustannuksella, ruotsalaisen Sven Lindelövin lahjoittaman B-kiertopalkinnon.

Helsinki sai ensimmäiset kiinnitykset molempiin pokaaleihin. Parhaat tulokset A-luokassa:

Helsinki A

1	H. Lius	1
2	E. Saarinen	0
3	K. Hämäläinen	1
4	E. Putkonen	1
5	S. Månsson	1
6	R. Th. Östman	1
7	Hj. Sandblom	1
		Pist. 6

Tukholma A

1	K. G. Hagelsjö	0
2	L. Johansson	1
3	S. Larsson	0
4	K. E. Pettersson	0
5	E. Fahlstedt	0
6	G. Karlsson	0
7	R. Andersson	0
		Pist. 1

Parhaat tulokset B-luokassa:

Helsinki B

1	E. Tolsa	0
2	E. Haapanen	1/2
3	V. Tolsa	1
4	U. Saarikko	1
5	R. Väisänen	0
6	J. Palin	1
7	L. Laine	1
		4 1/2 pist.

Tukholma B

1	B. Hellöre	1
2	I. Borrfors	1/2
3	R. Holmstedt	0
4	O. Lindgren	0
5	S. Westergren	1
6	E. Cederholm	0
7	L.-Å. Wikström	0
		2 1/2 pist.

Ensi vuonna 1961 Helsingin A- ja B-shakkipelaajat menevät Tukholmaan shakkikaupunkipokaaliotteluun.

Kesäk. 5 pnä järjestettiin kello-pikashakkiturnaus 5 × 5 Helsingissä.

Parhaat tulokset A-luokassa:

1. H. Lius, Helsinki 6 pist.
2. E. Putkonen, H:ki 4½ „
3. K. G. Hagelsjö, Tukholma 3 „
4. K. Hämäläinen Helsinki 3
5. G. Karlsson, T:ma 2 „
6. R. Th. Östman, Helsinki 2 „
7. E. Pettersson, T:ma ½ „

Parhaat tulokset B-luokassa:

1. E. Haapanen, H:ki 3 pist.
2. V. Tolsa, H:ki 2 „
3. E. Tolsa, H:ki 1 „
4. R. Vendelin, H:ki 0 „

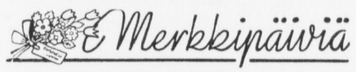

60 VUOTTA täyttää heinäkuun 4 pnä neiti **Lempi Hydén** Keravalla. Hän on syntynyt Porissa. Neiti Hydén on ollut Keravan kuuroille hyvänä tulkkina heidän juhlissaan ja muissa tilaisuuksissaan. Keravan Kuurojenyhdistyksen jäsenet yhtyvät lämpimiin onnentoivotuksiin, kiittäen ystävyydestä ja toivoen Jumalan siunausta edelleenkin.

H. Ojala.

50 VUOTTA täyttää heinäkuun 25 pnä **Eino Aalto** Lapin T.l. Ylikeerillä.

70 VUOTTA täyttää elokuun 8 pnä neiti **Aina Blomqvist** Helsingissä.

75 VUOTTA täyttää elokuun 8 pnä herra **Axel Grev** Vaasassa.

80 VUOTTA täyttää elokuun 17 pnä rouva **Hulda Ylén** Tikkurilassa.

75 VUOTTA täyttää elokuun 30 pnä leskirouva **Anna Svenn** Vaasassa.

60 VUOTTA täyttää syyskuun 2 pnä neiti **Gerda Andersson** Turussa.

60 VUOTTA täyttää syyskuun 9 pnä rouva **Sanna Vainionmäki** Helsingissä.

60 VUOTTA täyttää syyskuun 15 pnä puuseppä **Valdemar Holmberg** Helsingissä.

50 VUOTTA täyttää syyskuun 20 pnä rovasti **Lauri Paunu** Helsingissä.

65 VUOTTA täytti toukokuun 27 pnä rva Lydia Tapper Suulisniemessä. Hän on syntynyt Valkealassa, päätti Turun Kuurojenkoulun käyntinsä v. 1914, jonka jälkeen toimi kotonaan vanhempiensa luona muissa askarteluissa. Vuonna 1922 hän solmi avioliiton Kyminlaakson kuurojen kuulun hiihtoveteraanin Emil Tapperin kanssa. Hänen miehensä Emil täytti 65 vuotta jo v. 1959 elokuun lopussa ja siitä ajasta alkaen on nyt eläkeläinen. Heillä on kaunis koti, joka on avoinna kuuroille ystäville. Rva Lydia on tarmokas talonemäntä ja innokas yhdistyksen ja urheiluseuran kannattaja monet vuodet säännöllisesti. Hän on ollut muiden kilpailijoiden mukana hiihtomestaruuskilpailuissa ja myöskin Tähden omissa urheilukilpailuissa.

I helluntaina 5. 6. -60 kävi onnittelemassa paljon kuuroja ja kuulevia ystäviä Lydiaa ja nauttimassa 65 v. merkkipäiväkahvia. Kotkan Kuurojen yhdistyksen ja Kyminlaakson Kuurojen urheiluseura Tähden puolesta parhaat onnentoivotuksemme 65 vuotta täyttävälle Lydialle ja toivotaan hänelle jatkuvaa onnellista elämää.

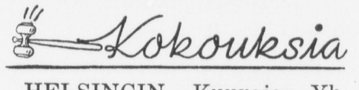

HELSINGIN Kuurojen Yhdistys Liisankatu 27. A. 8. suljetaan kesäkuun 1 päivänä ja avataan jälleen syyskuun 18 päivänä. Yhdistyksen keskustelu-ilta kesäaikana on avoinna torstaisin klo 18 jälkeen.

HELSINGIN Kuurojen virkistyskoti Sökö on avoinna joka päivä vieraille sekä jäsenille, joten siellä saa rentoutua, nauttia viihtyisää vapaa-aikaa, saunominen, soutaminen ja pienoistivoli ym.

RIIHIMÄEN Kuurojen yhdistys r.y. toimeen panee kesäjuhlat heinäkuun 17 pnä Hyvinkäällä Vilho Saastamoisella. Ohjelmassa kenttäpelejä kilpailuineen. Ravintola. Tervetuloa!

SEINÄJOEN Kuurojen Yhdistys pitää tavanmukaiset kesäjuhla ja esitelmätilaisuudet Tyttölyseossa heinäkuun 30—31 pnä lauantaina klo 18 alkaen. Rouva Katri ja toimittaja Rurik Pitkänen ja herra Kauko Mäkelä lupasivat tulla puhumaan. Halukkaat saavat yöpyä yhdistyksen talossa. Tervetuloa lakeuden kaupunkiin!

LIEKSAN Kuurot r.y:n esitelmäpäivät pidetään seurakuntatalossa elok. 13 pnä klo 18 ja 14 pnä sunnuntaina klo 12. Puhujia toivotaan. Tervetuloa!

ALAVUDEN Kuurojen yhdistyksen esitelmäpäivä pidetään elok. 14 pnä Olkkosen talossa Sapsalammella. Puhujaksi on lupautunut Aino Viitala. Tervetuloa Alavudelle läheltä ja kaukaa.

VAKKA-SUOMEN Kuurojen Kerhon kesäjuhla ja esitelmäpäivät pidetään Uudenkaupungin seurakuntatalossa elok. 20—21 pnä klo 18. Puhujiksi lupautuneet rak.mest. Kalle Arasola ja toim. Rurik Pitkänen. Tervetuloa!

TAMPEREEN kuurojen yhdistyksen tavanmukaiset esitelmäpäivät pidetään syyskuun 3—4 päivinä omassa huoneustossa Satamak. 1 B. Lauantaina on ohjelmallinen illanvietto alkaen klo 19.

JYVÄSKYLÄN Kuurot r.y. järjestää esitelmäpäivät syyskuun 3—4 pnä alkaen lauantaina klo 18. Juhlapaikkana mahdollisesti Cygnaeuskoulu, tarkemmin ilmoitetaan yhdistyksen ilmoitustaululla kuurojenkoulun aidassa. Tervetuloa!

ESITELMÄPÄIVÄT pidetään syyskuun 17—18 päivinä Turun Kuurojenyhdistyksen kerhotalossa. Esitelmöimään Amerikan matkasta rva Martta Kattainen Tampereelta, mahdollisesti herra Emil Mattila Kotkasta tai ins. Savisaari Helsingistä. Tervetuloa läheltä ja kaukaa.

SALON seudun Kuurot järjestää esitelmätilaisuuden elokuun 28 pnä alkaen klo 12 Salon Raittiusyhdistyksen talossa Muurlantie 2. Luvassa hyvät puhujat ym. ohjelmaa. Tervetuloa tutustumaan Salon nuoreen kaupunkiin.

HELSINGIN Kuurojen Naiskerhon kokous-ilta on syyskuun 28 pnä klo 19 yhdistyksellä. Kaikki naiset mukaan. Hyvää ohjelmaa.

YHTEENSATTUMIEN välttämiseksi ilmoitetaan täten, että Kotkan Kuurojen yhdistyksen kahden päivän kestävät esitelmäpäivät pidetään Kotkassa myöhemmin ilmoitettavassa paikassa 22—23 pnä lokakuuta 1960.

Tarkemmat ohjelmanselostukset ilmoitetaan vasta syksyllä Kuurojen lehdessä.

OIKAISU

Kuurojen keskuuteen levitetyt puheet siitä, että herra Otto Heiskanen olisi kavaltanut 60.000:— Joensuun kuurojenyhdistyksen varoja, ovat täysin perättömiä, mikä täten todistetaan.

Joensuussa, kesäkuun 10 pnä 1960.

Hilkka Simonen
(puheenjohtaja)

Maire Lavikainen
(sihteeri)

Tauno Simonen
(rahastonhoitaja)

TALOUDEN- ja karjanhoitoon tottunut kuuro palvelijatar saa heti paikan. Vast. palkkavaatimuksineen os.: Aino Ruukki, Alhojärvi (Anttila).

SYDÄMELLINEN kiitokseni.
Lydia Tapper.

SYDÄMELLISET KIITOKSET Kuurojen Liitolle, Kuurojen Yhdistysten Tuelle, yhdistyksille, Turun Valppaalle, Turun KY:n alaosastoille, ja yksityisille, jotka muistivat sähkein, lahjoin ja kukin Turun Kuurojenyhdistystä uuden kerhotalon vihkiäisjuhlan aikana 15. 5. -60.

Turun Kuurojenyhdistys.

---

†

Rakkaamme

LYYLI MARGARETA VAINOLA
o.s. Salonen

synt. 22. 1. 1897 Hausjärvellä, kuoli 27. 5. 1960 Riihimäen sairaalassa.

Kaivaten muistavat
Omaiset ja ystävät

Jumala on rakkaus.

KUUROJEN LEHTI
Tidskrift för Döva

65. vuosikerta 1960

Julkaisija: SUOMEN KUUROJEN LIITTO r.y.

Päätoimittaja: URHO KIERIMO, Lempäälä, Toutonen

Toimitussihteeri: RURIK PITKÄNEN, Helsinki, Liisankatu 27 E 10. Puh. 38 154.

Toimituskunta: Katri Pitkänen, Maila Paunu, Aura Ahlbäck.

Toimitus ja konttori: H:ki, Liisankatu 27 E 10. Puh. 38 154. Kirjoitukset ja kuvat lähetettävä ennen edellisen kuukauden 7 päivää. Muotokuvista seurattava 500:— maksu.

Tilaushinta: Koko vuodelta 1960 kotimaassa ja Pohjoismaissa 600:—, ulkomaille 700:—. Tilattavissa kaikista postitoimistoista.

Ilmoitushinnat: Lähempiä tietoja saa puh. 38 154. Kihlaus-, vihkimä- ja syntymäilmoitukset 300:-. Kuolinilmoitukset 500:-.

Kaikki maksut suoritettava Suomen Kuurojen Liitto r.y:n postisiirtotilille n:o 6825 tai rahastonhoitaja Eero Laamaselle, os. Liisankatu 27 E 10, Helsinki. Puh. 882 163.

Käyttäkää oman liittonne julkaisemia

Sormiaakkoskortteja

Hinta 10:— kpl. 100 kpl 700:—.
Saatavana liiton toimistosta.

Käyttäkää kirjeenvaihdossanne kauniita

KIRJEENSULKIJAMERKKEJÄ

kuurojen hyväksi

Hinta 5:— kpl.
40 merkin arkki 200:—

Myyjiä otetaan
20 % palkkio

Suomen Kuurojen Liitto r.y.

Liisankatu 27 E 10 — Helsinki
Postisiirtotili 6825

KOULUILLE

suosittelemme seuraavia oppikirjoja:

U. Kierimo:
Ensimmäinen lukukirjani 400:—

H. Nyberg:
Katekismus ja kristinoppi 200:—

A. I. Savolainen:
Raamatunhistoria 300:—

E. J. Pesonen:
Luonnontieto 300:—

U. Kierimo:
Pienviljelyksen alkeistietoja 100:—

Heikki Myllärі:
Ammatinvalinnan ohjeita kuuroille ilmaiseksi jaettavaksi koulunsa päättäville oppilaille.

Hintaan lisätään lähetyskulut.

Tilattavissa os.:

Suomen Kuurojen Liitto r.y.

Liisankatu 27 E 10 — Helsinki
Postisiirto 6825

ADRESSI ON ARVOKAS MUISTO

Oma liittonne on painattanut aistikkaita

Onnittelu- ja Suruadresseja

Käyttäkää niitä!

Hinta vain 300 mk kpl.
Niitä saatte asiamiehiltä yhdistyksissä
ja suoraan toimistostamme

Myyjille 20 % palkkio

Suomen Kuurojen Liitto r.y. Liisankatu 27 E 10 — HELSINKI
Postisiirtotili n:o 6825

TURKU 3
Sirkkalank 8a B 12
Elias Savisaari

Tilatkaa vuodeksi 1960 — Prenumerera för år 1960 på

KUUROJEN LEHTI-
TIDSKRIFT FÖR DÖVA

vuosikerta 65 — 64 årgång

ilmestyy kerran kuukaudessa, seuraten tapahtumia kuurojen maailmassa koti- ja ulkomailla.

Toimituskunta:
Katri Pitkänen, Maila Paunu, Aura Ahlbäck.

Neuvottelukunta:
Jaakko Väisälä, Teuvo Lillunen, Jarmo Narmala, Sirpa Kostiainen, Soile Salonen.

Tilaushinnat:
600:— koko vuodelta. Ulkomaille 700:—. Vuositilaajat saavat runsaasti kuvitetun "Kuurojen Joulun" ilmaiseksi. Kuurojenkoulujen, ammatti- ja talouskoulujen oppilaat saavat sen tilaamalla opettajansa kautta jaettavaksi 300 markalla koko vuodeksi.

Tilauksia vastaanottavat kaikki postikonttorit, asiamiehet yhdistyksissä ja lehden konttori, os. Helsinki, Liisankatu 27 E 10. — Postisiirtotili n:o 6825.

Tehkää tilauksenne nyt heti ja tarjotkaa lehteä myös tuttaviennekin tilattavaksi. Omaa lehteämme levittämällä hankitte kannattajia kuurojen asialle kuulevienkin keskuudessa.

Utkommer en gång i månaden. Vad som sker och vad som hänt i de dövas värld, både in- och utrikes, skildras utförligt.

Redaktionskommitte:
Katri Pitkänen, Maila Paunu, Aura Ahlbäck.

Rådkommitte:
Jaakko Väisälä, Teuvo Lillunen, Jarmo Narmala, Sirpa Kostiainen, Soile Salonen.

Prenumerationspris:
500:— för hela året utan julpublikation. Till utlandet 700:—. Elever i dövskolorna samt yrkes- och hushållsskolorna kunna genom lärarna få prenumerera för 300 mk i året.

Prenumeration kan ske genom alla postkontor, föreningarnas ombud och tidskriftens kontor, adr. Helsingfors, Elisabetsgatan 27 E 10, postgirokonto n:o 6825.

Gör Eder prenumeration genast och rekommendera tidskriften för Edra vänner och bekanta. Genom att sprida Er egen tidskrift på detta sätt skaffar Ni anhängare och förespråkare för de dövas sak i de hörandes krets.

URHO KIERIMO
päätoimittaja — huvudredaktör

RURIK PITKÄNEN
toimitussihteeri — red.sekreterare

ULLA-BIRGITTA LAINE
svenskspr. redaktör

Oy SURDUS Ab — 1960